

Ще ви дамъ друго сравнение. Прѣдставете си, че нѣкой човѣкъ има сто хамбара пълни съ жито, но не може да тури въ стомаха си нито сто грама отъ това жито, да се нахрани съ него, или да го опита. Питамъ: какво се ползува този човѣкъ отъ стотѣ хамбара съ жито? Да кажемъ, че знанието, което имате се изчислява на сто хамбара, и всѣки хамбаръ съдържа по толкова и толкова прѣгради, т. е. по толкова крини пълни съ жито, и всѣка крина съдържа по еди-колко си зрънца. Слѣдъ като изчислите всичкото знание до зрънцата, какво ви ползува това нѣщо? Ние разискваме въпроса, въ какво седи знанието, въ какво седи добродѣтелята. Ние питаме: въ какво седи добродѣтелята? Въ какво седи знанието? Въ всичко жито въ хамбара ли, или въ стотѣ грама жито турени въ стомаха и разумно използвани? Добродѣтелята, както и знанието могатъ да бждатъ сили, турени въ хамбара и неизползувани, а могатъ да бждатъ и сили, турени въ стомаха и използвани.

Нѣкои казватъ: да бждемъ добри. Какво значи да бжде човѣкъ добъръ? Човѣкъ не се ражда добъръ, не се ражда и лошъ. Въ даденъ случай той има възможности да бжде дѣбъръ, има възможности да бжде и лошъ. Значи въ единия и въ другия слу-